

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**S. Avrelii Avgvstini Hipponensis Episcopi Et S. R. E.
Doctoris Vita**

Lancilottus, Corneille

Antverpiæ, 1616

Cap. XXXIII. Potitiani narratione supra modum commotus in hortum
secedit, grauitè conuersionis suæ moras accusans.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42857

me citò exaudires, & citò sanares à morbo ^{serius mū-}
 concupiscentia, quem malebam expleri quàm ^{dum se con-}
 extingui: & putabam me propterea differre ^{tempisse}
 de die in diem, contemptâ spe sæculi, te solum ^{queru ar.}
 sequi, quia non mihi apparebat certum ali-
 quid, quò dirigerem cursum meum. Et vene-
 rat dies, quo nudarer mihi, & increparet me
 conscientia mea. Vbi es lingua? nempe tu di-
 cebas propter incertum verum, nolle te abii-
 cere sarcinam vanitatis. Ecce iam certum est,
 & illa te adhuc premit; humerisq; liberiori-
 bus pennas recipiunt, qui neque ita inquiren-
 do attriti sunt, nec decennio & amplius ista
 meditati. Hunc in modum pudore iniecto,
 lancinabat eum ac cruciabat animus sibi
 discors, & semiuolens seminolensque con-
 scientia diuexabat.

CAPVT XXXIII.

*Potitiani narratione supra modum commo-
 tus, in hortum secedit, grauiter conuersio-
 nis sue moras accusans.*

ABEVNT domum Potitiano, & certan-
 tibus hinc inde affectibus, Augusti-
 nus tam mente quàm vultu turbidus Ali-
 lipium interpellat: *Quid patimur? Quid est* ^{Lib. 8. C. 8.}
hoc? Quid audiisti? Surgunt indocti, & cæ- ^{fess. cap. 8.}
lum rapiunt, & nos cum doctrinis nostris, si-
ne corde, ecce ubi volutamur in carne & san-
guine?

*In horto
moritur
vitaliter.*

*Cur tantâ
promptitu-
dine corpus
animo, non
autem ani-
mus sibi
pareat?*

guine? An quia præcesserunt, pudet sequi, & non pudet nec saltem sequi? Quibus dictis, vehementi cordis æstu in hortum ædibus vicinum abreptus, insaniebat salubriter, & moriebatur vitaliter, gnarus quid mali ipse esset, & ignarus quid boni post paululum futurus esset. Grauitè autem semetipsum accusans infremuit, quòd iniret tardius patetum istud cum Deo, quod ineundum esse omnia ossa eius clamabant, eique displicebat quòd facilius obtemperabat corpus tenuissimæ voluntati animæ, ut ad nutum membra mouerentur, quàm ipsa sibi anima ad voluptatem suam magnam, in solâ voluntate perficiendam. Quâ de re latius secum disputans, inquirensque penitus, cur animus ad bonum ita tardus, ut etiam licet imperet sibi, resistat; cùm tamen oculi, manus, aliæve membra, tantâ promptitudine animo seruiant, ut vix à seruitio discernatur imperium, tamen si animus sit animus, manus autem sit corpus; concludit, hanc omnem causam in ægritudinem animi reiciendam esse, qui non ex toto vult, adeoque nec ex toto imperat, nec totus assurgit, veritate imperfecti subleuatus, consuetudine prægrauatus. Ita cùm æternitas delectat superius, & temporalis boni voluptas retentat inferius, eadem anima est, non totâ voluntate illud aut hoc volens,

*Lib. 8. cõ-
fess. cap. 9.
Imperfecti
voluntatis
imperium,
bonum re-
moratur.*

*volens, & ideò discerpitur graui molestiâ,
dum illud veritate præponit, hoc familiari-
tate non ponit.*

CAPVT XXXIV.

*Grauiſſima carnis & ſpiritus lucta in Augu-
ſtino ſub ipſum decreti punctum. Pudicitie
& voluptatis de eodem certamen.*

HVIVSMODI tum carnis tum ſpiritus
luctâ exercebatur in horto Auguſti-
nus, & miſericordi timoris & pudoris fla-
gello diuinitus ad conuerſionem impelle-
batur, vt tantillum vinculum ſine morâ to-
tum abrumperet, quo adhuc exiguo tene-
batur. Dicebam, ait, apud me intus: Ecce mo-
dò fiat, modò fiat, (omnimodum ſcilicet ac
irrefragabile talis vitæ propositum, nec
Chriſtianæ religionis tantum, ſed & Reli-
gioſæ caſtitatis fiat à me decretum immu-
tabile) & cum verbo iam ibam in placitum,
iam penè faciebam, & non faciebam: ne re-
labebar in priſtina, ſed de proximo ſtabam &
reſpiciebam; & item conabar, & paulò mi-
nus iam iâque attingebam, & tenebam: &
non ibi eram, nec attingebam, nec tenebam,
heſitans mori mori, & vitæ viuere: pluſq;
in me valebat deterius inolitum, quàm me-
lius inſolitum, punctumque ipſum temporis
quo aliud futurus eram, quanto propius ad
moue-

*Ægerrimè
omnimodâ
caſtitatem
ſeruare
proponit.*

*Lib. 8. Cõ-
feſſ. c. 11.*

*Heſitat
mori mor-
ti, & vitæ
viuere.*